

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisanădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Iunie st. v.

Dorința diecesei gr.-or. a Caransebeșului, cu sârbătoarea ce ieri a avut loc în Sibiu, ar fi ajuns la finalizare. Ar mai fi instalarea noului episcop în dieceșă sa. Aceasta însă este lucru mai de a doua mână. Alegerea, preconisarea, confirmarea alegerii și în fine chirotonirea, au fost lucrările de o importanță mai mare. Aceste toate s'au petrecut spre mulțumirea diecesei caransebeșene, devenită vacantă prin regretata moarte a răposatului episcop Ioan Popasu.

Dieceșă Caransebeșului poate dar' să se feliciteze.

Negreșit, că poate să se feliciteze. Fiindcă după o veduvie relativ scurtă, între marginile legilor constituționale civile și eclesiastice, a câștigat pentru scaunul său episcopesc veduvit un succesor, care are să fie demn de antecesorul său. Alesul diecesei Caransebeșului, acum episcopul ei după toate formele prescise, este un bărbat, cu care ar pute fi mândră ori-și-care dieceșă. Ilustrul prelat Nicolau Popea, înzestrat cu însușiri adevărate preoțesci, cu cunoscute după-cum le pretinde treapta arhierască în ori-și-care biserică creștină, este cunoscut demult din partea aceasta bună. Este cunoscut nu numai în arhidieceșă gr.-or. română transilvană, unde dela 1870 a funcționat ca vicar arhieriscopesc, ci departe și preste hotarele acoaleia.

Rațele binefăcătoare ale sârbării ce ieri a avut loc în Sibiu, nu luminează, nu încăldesc numai inimile Caransebeșenilor sau ale dieceșanilor din dieceșă Caransebeșului. Lumina și căldura lor spirituală se răspândește departe preste hotarele chiar și ale metropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania.

Nu e mirare dar', când auzim despre mulțimea felicitărilor ce au curs dela alegerea de episcop în Caransebeș încoace, și nu e surprindere, când vede omul, că pentru ziua chirotonirii, care nici n'a fost cu mult mai înainte anunțată, afară de deputațiuni oficiale, spontan alergică tineri și bătrâni, până și moșnegi, din depărtările cele mai diverse, pentru-ca să asiste la solemnitatea chirotonirii și pentru-ca pe alesul și chirotonitului să-l poată felicita în persoană cu graiul viu.

Nici că se putea altfel. Bărbatul, care de treizeci-și-trei de ani a conlucrat lângă fericitul și nemuritorul Andrei Șaguna, desgropătorul constituționalismului bisericesc, și căruia înainte cu cincisprezece ani, între împregiurări

grele, arhidieceșă greco-orientală 'i-a manifestat statornica ei aderență, nu putea fi sacrificat acum uitării. Nu, fiindcă atunci se sacrifică alături de dânsul și un principiu, principiul constituționalismului bisericesc care, har Domnului, astăzi ocupă tot mai mult teren. Ba ce e și mai remarcabil, bate chiar și la porțile bisericeilor din țările ungurești deprinse, am pute' dice, împetrite în guvernament absolut și administrare absolută.

Invederat dar', că nu numai dieceșă Caransebeșului are să se feliciteze. Biserica din metropolia gr.-or. română întreagă se poate felicita. Pentru-că un aderent stăruitor, un spriginitor călduros al vieții constituționale bisericesci cum a fost și este episcopul Nicolau Popea, este pus acum în pozițiunea, de unde și mai cu mult succes poate lucra în direcțiunea aceea, în care a lucrat și până acum.

Noi am îndrăzni însă să mergem cu un pas înainte și să dicem, că pot să se feliciteze toți Românii din țările ungurești și toți iubitorii sinceri și aderenții adevărați ai principiilor constituționale, pentru-că și unii și alții au cu o putere activă pe terenul constituțional mai mult. Și când bunul Dumnezeu va face să cadă odată soldii politici de pe ochii bărbaților de stat și conducătorilor politici ai naționalității maghiare, ca să începem și noi Românii acolo, unde ni-se cuvine, Românii și patria de sigur că vor avea cu un lucrător sincer și energic mai mult și pe terenul activității politice.

Eată dar' o mulțime de motive, și încă puternice motive, de a se bucura chiar și aceia dintre Români, care au stat în linia a doua față de sârbărea ce s'a petrecut ieri în biserica gr.-or. din cetatea Sibiului. Eată dar' motive de a se bucura și neromânii, câți în sinceritate sunt aderenți ai vieții constituționale.

Sârbătoarea de ieri însă mai conține și alt moment îmbucurător și totodată de interes general. Am putea a dice de interes general pentru biserica gr.-or. întreagă. Vitalitatea constituționalismului în biserică și practicabilitatea lui au primit ieri o sancțiune incontestabilă.

Momentul acesta nu-l putem prețui din destul.

Nu este locul aici ca să ne demitem în deducțiuni minuțioase asupra acestui moment. Cugetăm însă că ajunge, dacă îndigăm la prețiositatea expresiunii libere și neînfrunțate a bisericii celei vii, care este compusă din credin-

gioșii ei. Nu excludem posibilitatea greșelilor nici în viața constituțională. Până-când oamenii fac și direcți în viața constituțională, și greșelile sunt posibile. La toată întemplantarea însă, dacă oamenii sunt scutiți de influențe nepermise, mai rare-ori pot greși decât omul sau un om singur.

Biserica română gr.-or. din Ungaria și Transilvania a dat impulsul la viața constituțională bisericească. Ea vine prin actul de ieri să afirme, că are impulsul este salutar. Ne spune totodată însă, că pentru-ca impulsul să fie salutar, trebuie urmate legile bisericesci cu scumpătate, căci numai unde se urmează cu scumpătate în dragostea și în armonia, cu care s'au urmat la Caransebeș cu ocaziunea alegerii din urmă, pot fi și rezultatele așa cum le vedem acum cu ochii pentru dieceșă Caransebeșului.

Și eată-ne ajunși la punctul, unde trebuie să felicităm și noi pe dieceșanii caransebeșeni și printr'înșii metropolia întreagă, pentru-că prevedința li-a ajutat să-și ajungă dorința, dar' totodată să și dorim, ca dinșii să continue și mai încolo a fi luptători bravi și apărători în faptă, cum au fost și până acum, ai principiilor constituționale. În chipul acesta vor avea parte nu numai de felicitările oamenilor, ci și de binecuvântarea prevedinței și de fericirea aceea, de care putere luminească nu va fi în stare să-și priveze nici-odată.

Crisa României.

IV.

Judecând modul, după care s'a pus la cale această mișcare a țeranilor; având în vedere persoanele, care au fost instigatorii principali ai provocării; având în vedere losincele uniforme, care se reduceau la drepturi date țeranilor prin fiul lui Cuza și prin atotputernicul Țar al Rusiei; având în vedere sumele de bani ce s'au împărțit între țerani pentru a se răscula; având în vedere pozițiunea geografică și starea economică a comunelor răsculate, — nu mai poate încăpe nici o îndoială, că răscola țeranilor din România în primăvara anului trecut este opera agitațiunii panslaviste. Este foarte semnificativ, când dl Beldiman ne arată, că precând întreaga presă română se întrunia la început în părerea despre existența unor agitatori străini, diarele din București, care stau aproape de ambasadă rusească, nu admiteau nici un alt

motiv al răscolei decât miseria țeranului.

Pentru nici un om politic nu poate fi o întrebare deschisă, dacă Rusia are un interes de a provoca tulburări și stări anarhice în România. Cu cât România se va consolida mai tare, cu cât ea va deveni mai independentă prin puterea ei proprie, cu atât va întinșina Rusia mai multe și mai mari dificultăți în calea sa spre Orient. De altă parte eără nimic nu poate slăbi o țeară mai mult, nimic nu poate să-și stoarcă sucurile ei de putere mai intensiv, decât revoluțiunile. Rusia a dat destule dovezi, ce măiestră este ea pe terenul instigațiunilor: pășese încet, dar' sigur.

Iconarii rusești, acești inocenți sfir-nari, care cutrieră Țeara-Românească și nu fac altceva, decât vând cu prețuri bagatele chipuri rusești țeranilor români, nu sînt ei apostoli ai panslavismului? Nu-l fac ei pe țeranul român accesibil pentru frazele și promisiunile agitatorilor, care au să vină în urmă iconarilor?

Dacă răscola sâtenilor din România n'ar fi oferit deloc indicii pentru de a căuta pe instigatorii ei în castelele panslaviste, guvernul trebuia să iee toate măsurile de precauțiune, ca-și-când răscola ar fi fost pusă la cale de acei instigatori. Pozițiunea țeranului, deși astăzi mai bună ca mai înainte, este încă destul de rea. Nemulțumirile muncitorilor vor fi totdeauna un teren mănios pentru tot felul de agitațiuni străine. Dl Hitrovo o știe aceasta foarte bine, când dice, că în România sînt 4 milioane de locuitori, din care 1 milion se luptă după putere, ear' restul este o masă incultă, cu care poți face ce voești.

Agitațiunea panslavistă ne interesează și pe noi în măsură mare. Și noi sîntem expuși pericolului a fi influențați și strinși de această mare putere. Cu cât România va să mai bine să se apere în contra acestor agitațiuni, cu atât va scăde pericolul pentru noi și pentru statul nostru.

Din acest motiv nici nu putem trece cu vederea atitudinea guvernului român față cu răscola sâtenilor. Precând se părea de hotărâtă și resolută atitudinea ministerului junimist pentru a lua cele mai riguroase măsuri de a des-coperi itele oculte ale acestei răscole, pe atât de inexplicabil a fost procedeul ministerului junimist-conservator în această chestiune. Deși s'a pus mîna chiar în flagrant pe unii agitatori de profesiune, dintre care vre-o câțiva notoroci;

deși s'au arestat mai multe persoane foarte tare compromise, totuși nici unul din ei n'a fost judecat. Acest singur fapt este suficient a stîrni în ori-și-cine bănuiala despre o atitudine corectă a guvernului în această afacere. Nu este trebuință a cetii descoperirile dlui Beldiman despre legăturile ce le susține prefectul județului Ilfov dl Alexandru Catargiu și primarul capitalei dlul Pache Protopopescu cu agenți provocatori ca Ioniță Ștefănescu „dela Obor” și spionul rusesc Leonte Constantinescu, pentru a veni la convingere, că unii bărbați din castelele partidului vechiu conservator nu sînt cu totul străini de „itele oculte ale răscolei țeranilor”. Noi nu putem presu-pune, nici că voim a presupune, că în România există un partid sau că poate exista un guvern, care susține legături directe cu castelele panslavistice. Dacă ar fi posibil, ca în România să se formeze un partid capabil de guvernare, care să lucreze mîna în mîna cu dl Hitrovo și soții lui, țeara ar fi percutată și națiunea română stînsă de pe fața pămîntului. Dl Lascăr Catargiu, actualul ministru-president, este un bărbat, care 'și-a făcut cariera sa politică în timpuri care nu se mai potriveau cu aspirațiunile moderne ale statului român de astăzi. Dar' cu toate acestea nu ne îndoim despre sentimentele sale românești, precum nu avem nici temei a presupune, că dl Alexandru Em. Lahovary, actualul ministru de externe, ar pute' lucra în contra intereselor națiunii sale. Despre dl Petre Carp, fostul conducător al guvernului junimist și capul partidului nou constituțional, nici că se îndoiese nimeni, ba noi nici că am voi să-l punem alături cu dnii L. Catargiu și Al. E. Lahovary.

Dacă totuși se pot constata unele raporturi între unii fruntași ai partidului vechilor conservatori și între agenții propagandei muscălești, — și chiar răscola țeranilor ofere destule indicii, — noi ținem, că aceste relațiuni isvorec din alte împregiurări, și nu din o legătură firească între ideile panslavismului și ale conservatorismului. Tocmai starea în care se află partidul vechilor conservatori ne dă în acest sfîrșit momentele hotărîtoare.

Afacerea protopopului S. Popescu.

Părintele Simeon Popescu ne trimite spre publicare următoarea scrisoare:

București, 8/20 Iunie 1889.

În „Tribuna” de ieri, Nr. 128, în Cronică, aflu comunicată nouitatea despre demisionarea mea și ieșirea mea din legătura și

FOIȚA „TRIBUNEI”.

O seară în Brustureni.

— Schiță dela țeară —

de

Mugur.

(Urmare.)

După-ce se depărță Macarie, se sculară și ceialalți dela masă.

Fetele merșeră în bucătărie, ficiorul meu intră în grajd, ca să-și vadă de cai, ear' slugile deslegară trândavi boii dela tînjele. Ispas își luă gluga și tîndra, Zachiu deschise porțița, pe care ieșiră boii încet și pe rînd, su-cind găturile bărbioase, ca să le încapă coar-nele lungi și sucite.

Ispas, încungiurat de cei trei câni, ieși după ei și plecară pe uliță în sus.

În curînd nu-i mai vădăi, dar' multă vreme se mai auzi glasul trăgănător din fluiera lui Ispas, în care acesta mormăia izonul cu glasul gurii, și lătratul cânilor din părțile prelîngă care treceau. Câte-odată înceta fluierul, apoi se auzia lovind câte un brîș sau câte o peatră în porțiță, ear' după aceea câinii lă-trau și mai tare și mai înveninați.

Zachiu rămase în porțiță, uitându-se după soțul seu plecat cu boii la pășune, ear' Potae ședea acum singur la masă.

Deodată oftă una adînc, apoi își scoase pipa din șerpar, o umplu și o aprinse cu multă socoteală.

Din cele auzite mai înainte, începuse omul meu a mă interesa. Eram numai sin-

gur, căci Porfirie nu mai ieșise din casă, ear' Valerie m'a fost părăsit, îndată-ce tatăl seu 'l-a lăsat singur cu mine.

Îmi făcusei o țăgareță și ieșii în curte. Potae se sculă și-mi mai făcu o închi-năciune adîncă, după care îl făcu să șadă. Mersei odată până la porțiță și înapoi, când Potae, care par-că-mi înțelegea intențiunea, începî vorbă cu mine.

„Să iertați, domnule, mă rog frumos, dar' chiar de acasă ați venit?”

„Adecă de acasă, dela părinți”, îi răspunsei.

„Și ce veste mai este pe la d-voastră, dacă nu-i va fi cu supărare?”

„Bună, bade Iacobe, dar' căldură mare și pe la noi.”

„Voea Domnului, mă rog de iertare. Toate le face D-șeu spre binele nostru, numai noi nu scim mulțum.”

„Fie, că par-că tot n'ar strica puțină ploaie”, ăisei eu mai departe, ca să ăic și eu ceva.

„Dă D-șeu și ploaie, când va fi lipsă și când vom fi vrednici de ea. Dar' să iertați, domnule, nici n'are cum mai umbla veacul ca mai demult, că tare s'au rîit oamenii.

„D-ta ești tinăr, nu scii de atunci, dar' crede-mă pe mine, că se se scoale bătrânii din morminte, s'ar minuna ce neam de oameni s'a prăsit acum. Copii de cei mici, Doamne iartă-mă, care de-abia sciu umbla în picioare, oacă de cele sfînte și nu sciu nici o rugă-ciune, fără numai să dee oule pe tăbac și să arunce cu brîși după câni.

„Deu, eu nu mai sciu, ce învață și în școala asta. Umblă atîta vreme și chieluesc creștării părinților pe cărți și pe tăblițe, și când ies de acolo, nu e unul între ăcee să vrea un glas dela biserică ori să spună vreo-odată apostolul. Făr' să mă credă, că numai prostii învață. Că iepurele fuge și că vaca are pîr alb și coarne netede. Am auzit eu cu urechile mele la isamen, că așa-i. Și în-vață a cânta, că Românului îi place sus la munte, și ei cu dascălul cu tot n'au fost nici până dîncolo de vale. Dar' ean să meargă să-i ploaie numai odată la tîrlă așa vre-o două-trei săptămîni, apoi să vadă cum îi place Românului la munte.

„Bine, pentru învățături de ăstea am dat noi banii cei mulți la școală? D-ta ești om învățat, domnule, mă rog, dar' eu spun drept, că nu sciu ce să ăic, cum e lumea acum. Numai vîd, că ne umblă din ăi în ăi mai rău, și de aceea bag-seamă, că nici lui Dumnezeu nu-i place.”

De unde să fi început ca să-ăi arăt vor-bărețului meu prieten, unde are drept și unde nu are între cele multe, câte 'mi-le-a spus în-tr-o răsuflare.

Și spre ce sfîrșit să 'i-le și fi spus? Am tăcut, 'mi-am pus un picior pe laviță vis-a-vis de dînsul, și cu cotul răzmat pe ge-nunchie, așteptam să continue.

Dar' el își scutură odată pipa și o luă apoi pe altă coardă.

„Dacă iertați, domnule, mă rog, să mai întreb ceva.”

„Dî, bade Iacobe!”

„D'apoi mă rog, d-ta cetesci în gazete, ce mai stă pe acolo, nu mai vin odată Muscanii ăia să ne scape de nesătui ăștia, care ne sug toate puterile?”

„Gîndesci, că ar fi bine să vină?” — întrebai eu rîdînd.

„D'apoi cum să nu gîndesc, domnule dragă, că acum-a-i mai rău ca pe vremea iobăgiei. Cine a mai vădut atîta jaf, cât e pe noi! Dare și dare după dare, și aruncuș, și ichivalent, și finanție, și drumuri, și jucutori, și pășuguri, când vrei să mergi la tîrg numai cu o noatină!

„Sciu eu, mă rog, cum spune la carte, că am dat și eu, să iertați, cu nasul pe la școală, când eram copil. Sciu eu, că spune să dai lui D-șeu ce este al lui D-șeu și împăratului ce este al împăratului, dar' așa nu stă, să ne tragă pelea de pe oase și să ne iee și cenușea din vatră. Așa nu se gîndesc, că nici D-șeu nu ne poate da după munca noastră, cât ni-ar lua ei.

„Da eu așa gîndesc, domnule, mă rog, d-ta vei săi mai bine, că împăratul nici nu va săi de toate, câte se întîmplă cu noi pe aici.”

„Așa gîndesc și eu, bade Iacobe, dar' ce credi d-ta, ar fi mai bine, dacă ar veni Muscanii, precum diceai d-ta?”

„Sciu eu ce să ăic, domnule dragă? Făr' tot așa cred, că mai rău n'ar pute' fi ca acum. Că vezi, d-ta poate nici n'ai fost pe lume pe vremea aceea, dar' eu îmi aduc aminte din vremea rîsmiriții. Atunci au fost destul Muscani pe aici, d-ta vei săi dela în-

vătătură. Și 'mi-aduc aminte ca acum, că nu erau împotriva Românilor. Bag-scamă sînt de o lege cu noi, că-și făceau cruce ca Românii și țineau posturile, — da încă cum le țineau! Și eu așa judec după priceperea mea, că omul de o lege cu tine tot ar fi mai cu tragere de inimă decât tăgădușul.”

Drept răspuns la acest resonament original, începui a zîmbi.

„D-ta vei săi mai bine, domnule. Eu eac' așa cu o leacă de bucoavnă și cu ce am vădut pe unde am umblat, că mă rog de iertare, am ieșit și eu o țîră din capul satului în-colo.”

Îmi părea aproape, că zîmbetul meu a supărat pe cel mai înțelept om din Brustureni.

Ca să-l mîngăi de efectul purtării mele necualificabile, îi răspunsei: „Uite, bade Iacobe, eu nu pot crede, că străinul, — fie ori nu fie de o lege cu noi, — ni-ar mai aduce vre-un bine. De aceea eu nu 'l-aș dori, ci mai bu-curos aș vră, ca Românii din vrednicia lor să-și croască o soartă mai bună și să nu dorească ajutor dela nimenea, decât dela Dumnezeu.”

„Și asta e vorbă frumoasă, D-șeu să te țină”, ăise Potae rîdînd cu mulțumire la cele-ce 'i-am spus. „Dșeu să lumineze pe cei mai învățați și mai cu putere ca noi! Doar' ne vor mai duce ei la vre-un bine, că din partea noastră noi sîntem săraci și prăpădiți, domnule dragă.” (Va urma).

numărul preoșimii archieiesane, cu întrebarea din partea D-Voastre: „Cum rămâne lucrul cu procesul disciplinar ce 'i s'a fost intentat?”

Fiindcă cestiunea pe mine mă privește atât de aproape, ba mă ved oare-cum provocat să legitimez pasul ce am făcut, Vă rog, dlor redactori, de ospitalitate, ca să satisfac dorința, căreia dați expresiune în întrebarea D-Voastre, care cred că nu e numai a D-Voastre.

Mai înainte de toate o rectificare. Nu este exact, că 'mi-s'ar fi intentat proces disciplinar. Din contră: eu, după-ce am fost suspendat, am cerut în repetite rânduri să 'mise intenteze procesul disciplinar, dar' procesul nu s'a intentat.* Prin urmare de proces disciplinar intentat ori intenționat a 'mise intenta nu poate fi vorba.

În câteva trăsături de condeiu, dator sunt fraților mei, dator sunt reputațiunii mele să arăt motivele gravului pas ce am făcut.

Prim ordonanță din 10 Martie 1888 Nr. 1328 Pres. fiind eu suspendat din oficiu fără nici un motiv bisericesc, ba expres în contra clare și precisei determinațiuni a legii, am înaintat recurs pe calea sa. Recursul 'mi-a fost respins, din motiv că „nu are loc”. Să nu se uite, că biserica ortodoxă din Austro-Ungaria este biserica constituțională, cu trei instanțe judecătorești, în care se judecă afacerile disciplinare! Și totuși recursul „nu are loc”.

Am așteptat, ca după-cum 'mi-s'a anunțat, să 'mi-se facă proces disciplinar. Ca să se scutească o formă oare-care, acusa, pe baza căreia am fost suspendat, în 16/28 Martie 1888 'mi-s'a comunicat în scopul ca să răspund, ca apoi să 'mi-se intenteze procesul disciplinar.

Precând acusa, fără să dovedească ceva, se încearcă a susține ca cea mai gravă învinuire adusă contra mea, că aș fi făcut abuz de oficiu, disolvând în calitate de protopresbiter un sinod parochial, — ce după lege dator eram să fac [Stat. organ. §. 10, alin. 2 și §. 11]**), — pe atunci eu în răspunsul meu nu mă mărginesc numai a dovedi nimicnicia acusei, ci prin 16 acuze, documente oficiale și publice, dovedesc chiar contrarul dela cele susținute de acuză.

Urmarea a fost perplexitatea, în care au ajuns pîrîtorii și totodată osânditorii și judecătorii mei. De aci consecuența firească, ca ori se recunoască că 'mi-au făcut nedreptate, ori se cerce toate chipurile să evite această mărturisire, căci nu se putea invoca adevărul motiv, cel politic, spus dealtmintrelea și prin sinoadele archid. și pe la alte ocazii.

Afacere, care în acest stadiu nu mai era a mea, a venit ca cestiune celebră înaintea sinodului archieiesan, ca cestiune de partid politic. Ce rezoluțiune s'a luat, e cunoscut din jiaristică.

Într'aceea vădînd eu, că procesul nu 'mi-se intentează și eu sunt deținut în Sibiu, ca în arest preventiv***), și prelîngă aceasta 'mi-se denegă mijloacele de subsistență, m'am adresat deoparte consistorului archieiesan, arătîndu-i barbaria cu care sînt tratat, și cerînd scutul legii (adresele din 16 Maiu, 2 Iulie și 28 Iulie); pe de alta la 5 Iulie 1888 am adresat o rugare înaltpreasfinției Sale P. Miron, în care 'l-am rugat, ca conform literelor sale de suspensie, să introducă contra mea procesul disciplinar ce 'mi-a pus în perspectivă, adăugînd: „Rigoros, precum am fost totdeauna în afacerile mele oficiale, sînt și față cu mine, și față cu mine mai rigoros decît față cu alții. De aceea este departe de mine a mă cugeta numai să mă subtrag dela urmările justiției. Din contră cer eu însumi, ca față cu mine să se aplice învinovita rigoare a legii, și constatîndu-se că sînt culpabil, îndoită pedeapsă să 'mi-se dicteze”.

Am fost ignorat!

La 29 Iulie am repetit acea rugare, în care am adaus și următoarele: „Această împregiurare” (trăgîndu-se nemotivată a procesului) se vede că a dat privilegiu pentru o mulțime de faime, care deroagă autoritatea „Exceleței Voastre și sînt pare-că anume menite a slăbi încrederea în justiția bisericii noastre.”

„Binelui bisericii, pe care o am servit cu credință și entuziasm, autorității și numelui „bun al Exceleței Voastre, al cărui credincios fiu sufletesc am fost și sînt, mă cred dator

*) Aceasta am accentuat-o și noi în articolul din Nr. 131 al jiarului nostru.

Red. „Tribuna”.

**) Președintele e răspunzător pentru ordinea cea bună. Președintele are dreptul a disolva sinodul parochial în cas de disordine, fiind dator despre aceasta a raporta consistorului”. Aceasta am făcut, fiind disordine în sinod, și pentru aceasta am fost suspendat; cel puțin acest fapt 'l-a adus de motiv și înaltpreasfinția Sa P. Miron.

**) În actul de suspensie se dice: „Și pentru-ca aceasta, — cercetarea disciplinară, — s'ă se poată termina cât mai curînd, ai să fii permanent cu locuința în Sibiu și fără special concediu din parte-ți s'ă nute îndepărtați de aici nici măcar pe o zi”.

„a Vă descoperi unele din aceste faime, spre a preveni acreditarea lor.

„S'a divulgat anume, că Exceleța Voastre, ați fi declarat în cerc confidențial, că „aveți autorizațiune dela ministerul unguresc, ca să mă îndlătuți de aici cu orice preț și să puneți în locul meu un guvernamental; că „Exceleța Voastră, neavînd nici un motiv pentru îndlătuirea mea, ați luat hotărîrea să mă constrîngeți a-mi părăsi postul prin aceea, „că sciîndu-mă om sărac, aveți convingerea, că „dacă mă veți ține timp îndelungat în suspensiune fără mijloace de subsistență, nu voi avea cu ce să mă susțin, și foamea, dacă nu des-gustul, mă va constrînge să părăsesc cariera „bisericească sau să iau lumea în cap; că „Exceleța Voastră, care țineți cu Ungurii, „mi-ați fi învin personal, fiindcă eu aș apăra interesele naționale românești, și deci prin lungirea suspensiunii ați ave de gînd să mă constrîngeți, ca dacă nu voru voi să-mi părăsesc cariera, să mă plec și eu și să fac servicii dușmanilor noștri. Adînc mă doare, Exceleța Voastră, că sînt silit eu să Vă aduc la cunoștință aceste faime, care se acreditează cu cât „suspensiunea se prelungește și cercetarea anunțată nu arată rezultate”.

Nici un răspuns, nici un pas înainte. Consecuențele? ... Înaintînd până la Octombrie, am cerut intervenirea congresului bisericesc, „ca să 'mi-se facă dreptate”.

Hotărîrea congresului se scie earăși din jiaristică.

Am așteptat zadarnic și după apelul la congres, la suprema auctoritate în biserică.

În loc să 'mi-se facă proces, nu voi dice spre a se legitima suspensiunea, și canarea mea, s'au scornit cele mai injurioase calomnii la adresa mea.

Am așteptat în răbdare și resignațiune un an de zile; am colindat toate organele bisericii, cerînd nu milă, nu iertare nici favor, ci ceea-ce în drept eram să cer dela păgîni, dela Zulukaferi, dacă între ei aș fi trăit, și pe ei 'i-aș fi servit: dreptate! Și dreptatea în biserică 'mi-s'a refuzat, fie că a lipsit voința, fie că a lipsit putința.

Nu întru în examinarea acestor alternative, nici în arătarea consecuențelor. E destul să constatez faptul dureros și nu tocmai de laudă. Consecuențele 'și-le va trage biserica din Ungaria și Transilvania, reprezentanții ei!

Primind eu destulă durere convingerea, că în biserica ortodoxă din Ardeal, pe care o am servit cu entuziasm și jertfira mea proprie, eu nu pot afla dreptate, că această biserică, prin procedura ei, îmi arată cel puțin, că nu mai are lipsă de slabele mele puteri: sentimentul meu de demnitate, nu ca preot, ci ca om, a trebuit să-mi impună ca să mă desfac de legătura cu această biserică, să nu se creadă, că voesc a mă obtrude. Eu nu sînt de vederile lui Lăpușneanu, și sînt și prea mic ca să pot dice: „De nu mă vrea ea, o vreau eu”!

Că am cerut să fiu scos și din catalogul preoților archieiesani, era lucru firesc. Am voit să procur liniște futească celor care m'au constrîns să mă expatriez, că eu n'am să tac ca Mihail al Sîrbiei din zilele noastre.

Până acum n'am scris nimic, nici am pus pe alții să scrie ceva în cauza, pe care D-Voastre, d-lor redactori, o numiți a mea și pe care eu o credeam că este a bisericii din Ardeal, ca cestiune principală.

M'as simți mulțumit, dacă 'mi-s'ar lăsa posibilitatea de a nu mai scrie nimic nici în această afacere, nici ca urmare a ei. Ocupațiunea mea științifică reclamă liniște, ear' caracterul meu preotesc îmi inspiră o mulțumire: iertarea celor-ce 'mi-au făcut și încercat să-mi facă rău.

Din cele expuse vor vedea și frații mei, că silit am fost la acest pas, ori-care ar fi urmările lui, și dacă nu 'mi-a fost dat să mai lupt alături cu ei pentru binele neamului nostru, nu-mi vor refusa mîngîierea, de a mă considera și în viitor ca vrednic de dragoste lor.

Primiți, Vă rog, dd. redactori, asigurarea distinsei stime și afecțiunii dela devotatul D-Voastre Simeon Popescu, profesor la facultatea de teol. din București.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Iunie st. v.

Delegațiunile.

Delegațiunea austriacă 'și-a început ședințele alaltăieri la 12 oare înainte de amăzi. Președintele după etate Dr. Oelz a deschis ședința prin următoarele cuvinte: „A doua-oră 'mi-se face onoarea de a fi președintele după etate al înaltei delegațiuni. Salut adunarea cu respect, ca pe expresiunea și garanța unității imperiului nostru habsburgic, pe ale cărui popoare și neamuri, fie cât de deosebite aspirațiunile lor în

timp de pace, istoria universală le-a găsit și le va găsi totdeauna unite, unde e de a scuti demnitatea, mărirea și puterea imperiului față cu curentele dușmănoase, pentru de a-și pute împlini misiunea, la care prevedința 'l-a chemat în mijlocul statelor europene.”

Trecîndu-se la alegerea președintelui delegațiunii, din urmă iese ca ales principele de Windischgrätz, care își ocupă locul și expune prin vre-o câteva cuvinte, că nu e treaba lui de a presenta icona situației politice, dar' crede că lucrează în acord cu delegați, dacă își exprimă speranța, ca deosebitele îngrijiri, care se ivesc din când în când în fața situației expuse la atâtea schimbări, să se împrășcie și să se mențină pacea europeană. „Eu știu însă”, continuă principele de Windischgrätz, „că sînt de acord cu domnia-voastră, când dau fără rezervă expresiune încrederei, că prudentei Maiestății Sale a Împăratului și Domnului nostru îi va succeda a menține monarchiei binefăcerea păcii și împreună cu aliații credincioși a scuti pacea Europei”.

După săvîrșirea celorlalte formalități, contele Kálnoky a anunțat, că Maiestatea Sa va primi delegațiunile Duminecă la 2 oare d. a.

În aceeași zi la 5 oare d. a. 'și-a ținut și delegațiunea ungurească prima ei ședință. Ședința a deschis-o președintele după etate, contele Francis Zichy. În urma alegerii săvîrșite tot el a rămas președinte al delegațiunii. Discursul lui a fost formal și lipsit de ori-ce declarațiune în ce privește situația politică.

În ambele delegațiuni, ministrul de finance comun a prezentat proiectele financiare, care vor forma obiectul discuțiunilor.

Situația.

Situația generală e încă tot posomorită. Un articol militar al jiarului „Berliner Tageblatt” expune, că Rusia s'a întărit mult prin mobilizările ei continue și astăzi stă aproape mobilă la granițele ei vestice. Ea a înaintat șapte corpuri înspre Germania, dar' puterea principală de opt corpuri se află la hotarele dinspre Austria. Rusia voescă într'atîta să agiteze pe Austro-Ungaria în Peninsula-Balcanică, până o va provoca, în care cas Germania, după textul alianței, nu e îndatorată a da mîna de ajutor. Din acea cauză însă nu ar voi nici Austro-Ungaria să iese ea ofensivă; e însă întrebare, dice articolul din cestiune, dacă această amănare va pute dura încă mult.

De altă parte „Vossische Zeitung” ilustrează în mod foarte ciudat starea de lucruri din Sîrbia. După acest jiar, în Sîrbia se discută în public cestiunea dinastică. Toastul Țarului întru atîta a întortocat capetele oamenilor, încât ar veni omului să se creadă, că Montenegrii 'și-au realizat deja idealul lor și au împreunat Sîrbia cu Montenegrul. Mișcarea pentru răsturnarea dinastiei sîrbesci ia dimensiuni tot mai mari.

Atitudinea cabinetului Catargiu față cu Austro-Ungaria.

O scrisoare ce „Pol. Korr.” primesc din București expune: Actualul guvern a arătat totdeauna o atitudine corectă față cu Austro-Ungaria și nu a dat monarchiei vecine nici-odată privilegiu la vre-un gravamen. După-ce actualul cabinet, în toate cestiunile, în care a trebuit să se pronunțe până acum, precum sînt regularea succesiunii la tron, continuarea construirii de fortificațiuni și expulsările, a fost totdeauna condus exclusiv numai de interesele țării, și hotărîrile sale la nici o întîmplare nu au fost deasfel, ca să afle aprobarea organelor panslaviste, e absolut nejustificat a presupune, că actualul guvern umblă în apele Rusiei. Asemenea atacuri pot să aibă numai acel rezultat nedorit, că chiar aceia, care nu sînt partizanii actualului cabinet, își vor aduce în sfîrșit aminte, că domni Catargiu și Lahovari, reprezintă statul față cu străinătatea.

CRONICĂ.

Chirotonirea nou alesului episcop al Caransebeșului s'a săvîrșit ieri cu mare pompă în biserica din Sibiu-cetate decătră înaltpreasfinția Sa metropolitul Miron Roman,

asistat fiind de episcopul Aradului Ioan Mețian, archimandritul I. Pușcariu, protosinceli F. Musta și N. Frateș, protopresbiterii N. Popoviciu, Dr. Popovici și Sebastian Olariu, protodiaconul Dr. Ioan Crisian și diaconul I. Popoviciu. Biserica era îndesită de inteligența din Sibiu și de o mulțime de inteligenți din provincie, care au venit la Sibiu anume pentru de a participa la acest act sărbătoresc. Preasfințitul episcop al Caransebeșului Nicolau Popea a ținut la sfîrșit o predică foarte frumoasă, care a fost însoțită de un viu „Să trăiască!” decătră publicul ascultător. De aceleași ovațiuni a fost împărțit Preasfinția Sa și la ieșirea din biserică până la reședința metropolitană.

Distincțiune. Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat Preagrații a acorda majorului Ieremie Wellean, din regimentul de infanterie Nr. 31, rangul de nobil cu predicatul „Edler von Wellenfried.”

Numiri. Ministerul reg.-ung. de culte a numit pe președintele sedrii orfanale din comitatul Bihorului Dr. Iosif Gyalkay de adjunct de inspector-suprem scolar în comitatul Zala. — Tot același minister a numit definitiv pe George Ravasz de învățător ordinar la școala de stat din Hunedoara.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Balint Teles în „Bot”; Iosif Hornung în „Hollós”; Mihail Roth în „Rozso”; Carol Kubacsek în „Erdélyi”.

Budgetul comun proiectat pentru exercițiul anului 1890, prezentat delegațiunilor, conține următoarele cifre autentice:

I. Chietueli: A. Ministerul de externe: chietueli ordinare 4,542.900 fl., extraordinare 143.400; laoltă: 4,686.300 fl. B. Ministerul de război: chietueli ordinare 110,154.507 fl., extraor. 15,248.148 fl.; laoltă 125,402.655 fl. C. Ministerul comun de finance: chietueli ordinare 171.460 fl. D. Etatul pensiunilor: 2,006.810 fl. E. Curtea comună de compturi: 128.574 fl. Suma tuturor chietuelilor: 132,224.339 fl. **II. Venite:** A. Ministerul de externe 327.800 fl. B. Ministerul de război: 2,538.810 fl. C. Ministerul comun de finance: 252 fl. D. Etatul pensiunilor: 1525 fl. E. Curtea comună de compturi: 174 fl. F. Venite diverse 5847 fl. Suma tuturor venitelor 2,872.631 fl. Subtrăgînd această sumă din suma chietuelilor, rămîne a se vota prin delegațiuni ca **budget netto 129,351.708 fl.**

După-cum se scie, budgetul netto pro anul 1889 a fost 136,224.000 fl., prin urmare cel pro 1890 proiectează cu 6,872.292 fl. mai puțin.

Budgetul provinciilor ocupate nu este cuprins în cifrele de mai sus. El conține 4,282.600 fl., care trebuie acoperiți pe calea delegațiunilor. Din acestia 70% le plătesc Austria în suma de 2,997.820 fl., ear' 30% le plătesc Ungaria în suma de 1,284.780 fl.

Parastas pentru Barnutiu. Ni-se scie din Sălagiu: La 28 l. c. se împlinesc 25 ani, decănd marelă bărbat al națiunii și fiu al Sălagiului Simeon Barnutiu 'și-a dat blîndul seu suflet în mîinile Creatorului, tocmai cînd, venind morbos dela Iași, ajunsese în satul seu natal Bocșa-română de lîngă Șimleu. Românii sălagieni și cu această ocaziune voesc să dovedească, că ei nu au dat uitării faptele unui bărbat și fiu al națiunii atît de meritat ca Barnutiu, căci, precum sîntem informați din isvor sigur, parastul de 25 ani al marelui bărbat sălagian, din anumite cauze plausibile, neputîndu-se ține în ziua morții aceluia adecă în 28 Iunie se va sîrba cu mare pompă la 14 Iulie st. n. în Bocșa-română. Avem speranță, că la această solemnitate importantă pentru întreg neamul românesc vor asista Românii devotați neamului lor și din cele mai îndepărtate ținuturi ale românimii. Tot în aceeași zi se va încununa din partea mai multor corporațiuni frumosul monument renovat ce Românii sălagieni încă la 1878 'l-au ridicat marelui bărbat. Parastul în cestiune se va începe la 8 oare dimineața. Cei-ce călătoresc din departare sînt avisați, că calea ferată preste Ciucia, Oradea-mare și Careii-mari, precum și calea ferată vicinală sălagiană cu stațiunea ultimă Ökriț (Curițu) departare de 20 minute dela Bocșa-română, unde zac osemintele lui Barnutiu, la stațiunea aci numită sosesse în fiecare zi la 2 oare după amăzi. Deci cei-ce doresc să fie de față la festivitate ar avă să sosescă acolo în 13 Iulie, sau ceea-ce ar fi mai consult, în 13 Iulie cu calea ferată să vină la Șimleu, unde ar pute a se informa despre starea Românilor din Sălagiu și apoi în 14 dimineața ar pleca cu trăsura cătră Bocșa-română, care dela Șimleu este în departare de 1 oară. Putem afirma, că această sărbătoare națională va fi imposant cercetată căci îndată după consultările ținute de frunțașii noștri în acest obiect sau insinuat un număr însemnat de participanți. *Sentinelă.*

Non oficiu telegrafic-postal. În Hida (Hidalmás), în comitatul Clujului, s'a deschis oficiu postal împreunat cu serviciu telegrafic.

Exercițiile de tir ale artileriei din Sibiu vor avă loc dela 16 Iulie până la 24 August a. c. mai în toate zilele dela 6 oare dimineața până la amăzi la 12 oare. În tot timpul acesteia, locul de exercițiu va fi închis pentru circulațiune, deasemenea va fi închis drumul care duce la Poplaca. Împuscăturile aflate sînt a se ridica cu precauțiune de jos și sînt de a se preda oficerilor de artilerie staționați pe câmp. Cei-ce vor afla plumbi și alte obiecte de împuscătură, sînt rugați să înapoieze aceste obiecte, prelîngă o despăgubire după tarif.

Adunarea despărțimîntului „Asociațiunii” al XVIII-lea. Comitetul arangiator din Căpușul-de-câmpie invită la petrecerea de vară împreună cu teatru, declamări și cântări, ce se va ține cu ocaziunea adunării despărțimîntului al XVIII-lea al „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român” la 12 Iulie n. a. c. în Căpușul-de-câmpie. Ordinea: 1. Celebrarea unui parastas întru pia memorie a protopopului Căpușului George Maior și a fiului seu Petru Maior; începînd la 9 1/2 oare a.m., după care urmează: 2. Ședința adunării despărțimîntului. 3. Banchet comun la 2 oare p. m. 4. Teatru (Piesa: „Peatra din casă”, comedie într'un act de V. Alexandri), începînd la 5 oare p. m. precis. 5. Declamări, cântări, dialog. 6. Joc. (În pauză se vor juca jocurile naționale „Călușul” și „Bătuta.”) Căpușul-de-câmpie, în 18 Iunie 1889. Pentru comitetul arangiator: Basiliu Suciu, președinte; Aurel A. Suciu, vice-președinte; Romul S. Orbean, cassar; Basiliu Turcu, secretar; Filip Pop, controlor. Venitul curat e destinat în părți egale pentru fondul „Asociațiunii” și cel bisericesc gr.-cat. din loc. Provederea cu victualele necesare la banchet și petrecere e concedută unui hotelier. Prețuri moderate. NB. Publicațiunea în ziare binevoească onor. public a o privi și ca invitare.

Lovit de trăsnet. Se scie din Sebeș-săesc, că zilele trecute a fost lovit de trăsnet un Slovac, care mergea dela tîrg spre casă. Slovacul a murit după câteva oare.

Muscele columbace. Prin împregiurimile Aiudului s'au ivit muscele columbace în cete mari. Vre-o câțiva lucrători de câmp au fost atîta de rău înțepați de musce, încât au fost duși bolnavi la spital. Vitele sînt în mare pericol.

Avansamentele moștenitorului Rômaniei. Zărele de preste munți spun, că în cercurile militare române se dice, că principele moștenitor al Rômaniei va fi înaintat la gradul de general în modul următor: La 1 Iulie la gradul de căpitan; la 28 Noemvrie la gradul de maior; la 1 Ianuarie a. v. ca locotenent-colonel; la 8 Aprilie a. v. colonel și la 10 Maiu 1890 la gradul de general, cînd va fi numit comandant al corpului al 4-lea de armată, cu reședința în Iași. În intervalul acestor înaintări, principele va servi în toate trei armele.

Armata română de geniu. De cîtva timp oficerii de geniu din Rômania fac importante experiențe cu diferite invențiuni. Astfel avem în primul rînd experiențele ce se fac cu descoperirea cărmei balonului. Aceste experiențe, conduse cu atîtă abilitate de acești oficeri și în special de căpitanul Gărdescu, fac să se prevadă, că în curînd arma geniuului român va avă un nou succes. În al doilea rînd este exercițiul porumbelor de a duce corespondența la distanțe de mai mulți kilometri. Aceste experiențe au reușit deja pe deplin. Nu mai demult decăt acum 2 zile, mai mulți porumbi au fost trimiși cu diferite corespondențe la Chițila, Periș și Crivina. Ei s'au dus și s'au întors cu răspuns chiar mai iute decăt se aștepta.

Căsătoria principelui moștenitor al Rômaniei. Cetim în „Naționalul”: „Din isvor sigur aflăm, că în timpul călătoriei Maiestății Lor în străinătate se va lua o hotărîre definitivă și în privința căsătoriei Alteței Sale Regale principelui Ferdinand. Această hotărîre va fi comunicată după întoaracerea MM. LL. în țeară consiliului de ministri și în urmă se va lua hotărîrea definitivă asupra săvîrșirii acestei căsătorii care, după cît se spune, se va face în București”.

Averea Francei. Cifrele, care urmează arată dezvoltarea averii Francei, în timp de un secol. În anul 1789, averea mobilă și cea imobilă fu extimată la 38 de miliarde, fiind o populațiune de 25 miliarde de locuitori, astăzi averea Francei se ridică la 225 miliarde, fiind 36 milioane de locuitori. Această extimațiune nu e fictivă. Numai din anul 1869, adecă în 20 de ani, s'a stabilit, că averea publică a Francei a crescut cu 100 de miliarde. Dintre toate țările din lume Francia e cea mai bogată.

O sărbare religioasă în Rusia. Biserica ortodoxă a Rusiei a sărbat în 20 l. c. aniversarea a cincidececi a reînțarcerii creștinilor greco-catolici din Litvania și Polonia la biserica orientală rusească. Această trecere la altă confesiune s'a făcut din inițiativa lui Iosif Siemaska, la al cărui mormînt au avut loc zilele trecute sărbările cele mai de căpetenie în onoarea acestui bărbat. Cei trecuți la confesiunea orientală, pe timpul lui Nicolae I., au fost în număr de 3 milioane.

Un mormînt antic. La Amyklô aproape de Sparta, s'a dat preste un mormînt din epoca eroică a Greciei. Mormîntul este de rege și s'au găsit în el mai multe lucruri prețioase, precum inele de aur, basreliefuri, arme scumpe și embleme, cum și o sumă de literatură epice prețioase. Se crede că mormîntul este din veacul al 15-lea înainte de Christos.

Correspondență literară.

Brașov, în Iulie 1889.

Fără îndoială, că noi sîntem oameni curioși de tot câte-odată!

O curiositate: te-a îndemnat inima să vorbești ori să scrii ceva, oamenii noștri vîd,

că ești polemic spre pildă, că ai dori să vezi ori să produci chiar schimbări, s'ar încrede în tine, dar' nu pot; lovesci doară și în ei, nu pot să dăcă că nu ai drept, dar' ceva trebuie să dăcă, pentru-că la noi toți sunt cuminți, îți dă, vorbă scurtă, că nu ai sistem, că nu li-ai spus încă tot și așa nu se pot încrede; unde ai vădit numai câteva rațe, este foarte posibil să fie numai atâtea și încolo să fie întunecă beznă.

Sunt corecți în resonamentul lor, dar' resonamentul este cum sînt și ei, necomplet, cum e măiestrul, așa e și opera.

Completându-te și combatându-ți, poți să le răspunzi așa: Bine, dar' este de lipsă să-ți scriu eu un sistem întreg? Trebuie să-ți scriu mai întâiu o carte întreagă despre tragedie, dacă vreau să-mi crezi ceea-ce dăc despre Wilhelm Tell spre pildă? Trebuie să-ți dau probe, că știu vorbi despre ori-care cestiune pedagogică, dacă e vorba să faci ceea-ce dăc eu la educația fizică a băiatului domniei tale? Este drept, o operă întreagă poate să fie mai bună decât un fragment, mai plină de mulțumiri, dar' nu poate fi și un fragment mai de valoare decât o operă completă? Ar da cineva un cântec din Hermann și Dorothea lui Goethe pentru toată ciarda dlui Teochar Alexi! Ei, mai dăci că nu te poți încrede în cineva, dacă el nu are sistemul scris? Dacă fragmentul este drept și bun, trebuie să-l primesci.

Idea cu sistemele este și mai ciudată, din alt punct de vedere. Nu cresc sistemele cu omul deodată? Trebuie să-ți pretinzi sistemul îndată-ce a dăc ceva? Ridicol. Sistemul se cuvine să fie suma finală a activității unui spirit, nu începutul ei, altă cestie este, că unele spirite ajung repede la sumare și că altele ajung mai târziu, ear' imensa majoritate nu ajunge nici-odată. Dar' pentru aceea este o prostie să nu te ocupi și să nu te încrezi decât numai în cei dintîiu și să nu consideri rezultatele bune ale unei activități mai mărginite, mai parțiale. Lessing nu 'și-a scris sistemul lui de estetică, dar' pentru aceea Laocoon și Dramaturgia rămân nise lucrări, preste care nimeni nu trece ușor la altele, el chiar nu iubia sistemele, ci cercetările parțiale și temeinice. Deci este ceva ciudat, comic, este de tot ciudat și comic să ceri sisteme. Geniul le produce, el le dă naștere ca Iupiter Minervei, dar' se ascultă și de talente.

Și mai este un grad de ciudățenie. Cine să-ți cetească în Ardeal și Ungaria sistemele? Cine să-ți le judece? Cine să-ți le înțeleagă? Cine să-ți le popularizeze? Numere fiecare aici indiviđii. Cine voesc să scrie pentru un număr mic, dar' mie de cetitori, poate să încrede așa ceva. Dar' cine voesc să răsbată între masse, acela nu va scrie cât e lumea sisteme. Când crepi un bustean, bagi o peană la capăt, de ai făcut o crepătură, bagi alta mai groasă și mai mare și așa crepi tot busteanul. Așa e și cu massele. Dacă vrei să le înveți ceva, nu le bagi într'un labirint de cunoștințe, pentru-că prea multă hrană încă 'ți bolnăvesce stomacul, cum 'ți-l îmbolnăvesce și foamea prea îndelungată, ci le dai ađi ceva, mănă ceva și în toată ziua. Atunci când materialele circulează prin ele ca pescii într'un lac, atunci poți arunca mreața sistemului în ele, atunci prinđi petecele din toate părțile, le potrivești și le coși într'o haină.

Eu nu știu să fi sosit acest timp și la noi. Și de aceea dăc, că este ciudat a cere „sisteme, sisteme!“ Dacă e vorbă să fiu eu doctorul cuiva, atunci îl curez ađi de o boală; mănă de alta; altădată de altă boală; dar' n'am lipsă să-ți spun pacientului știința mea; fi spun numai cât e de lipsă să se lecuască. Dacă alt bolnav voesc să se asigure singur în contra boalelor și dacă știința medicală e mai potrivită să-ți asigure, învețe o toată; mă bucur de asta. Până când există însă pacienți de telul celui dintîiu, trebuie să existe și doctorii, care nu predau știința medicinelor, ci lecuiesc singurătate casuri.

Eu vreau să fiu fragmentaric, tu poți fi cu sistem; și ne putem suferi unul pe altul!

Betrânul.

Din public.)*

Convocare.

Despărțământul al XVIII-lea, — al Turđii, — al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ își va ține adunarea generală pentru anul curent în 12 Iulie st. v., începînd dela 10 oare a. m., în Căpușul-de-Câmpie, la care adunare sînt rugați a participa atît un. membri ai despărțământului, cît și toți cei interesați de cultura poporului român.

Turda, 22 Iunie st. n. 1889.

Comitetul despărțământului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 23 Iunie n. În mesagiul de Tron către delegațiunile se dăce: Nici în raporturile noastre cu puterile străine, nici în direcțiunea generală a politicii noastre externe, nu s'a ivit nici o schimbare. În deplină înțelegere cu aliații, guvernul Meu garantează pentru pacificarea desvoltare a situației europene mereu nesigure. El ține strîns la speanța, că și pe viitor se vor pute menține binefacerile păcii, în ciuda tuturor sporirilor ale puterilor armate, care Ne silesc și pe Noi a nu Ne oprî în ce priveșce completarea puterii Noastre de apărare. Hotărîrea regretabilă a lui Milan, de a abdica de tron, a pus pe timpul minoreității lui Alexandru puterea în mîinile unei regențe, care 'Mi-a dat formal asigurarea, că vesece să continue și să păstreze relațiunile amicale de până acum cu Austro-Ungaria. Umplut de sentimente binevoitoare față cu regatul vecin, doresc aceasta și din partea Mea și sperez, că înțelepciunea și patriotismul Sêrbilor va scuti țeara de pericole serioase. În Bulgaria domnesc liniște și ordine și e îmbucurător a constata progresele continue, pe care le face această țeară în ciuda situației dificile, în care se află. Aprețînd pe deplin împregiurările financiare, guvernul s'a năisut a restrînge recerînțele pentru armată la un minim. În urmarea reclamațiunilor extraordinare, înainte de toate nu se poate evita continuarea acelor măsuri de precauțiune, pentru care în anul trecut s'au fost acordat credite extraordinare, mai departe astfel de măsuri, care sînt neîncungiurat de lipsă pentru întărirea și ridicarea promptitudinii armatei.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Viena, 24 Iunie n. Importanțele cuvinte ale Monarehului au fost ascultate în tăcere mare. Dar' la pasagiul despre Sêrbia și Bulgaria, care a produs chiar senzațiune, se observa mișcare vedită în șirurile delegaților unguresci. Atât la intrarea, cît și la plecarea Maiestății Sale, delegații unguresci au izbucnit în strigări sgomotoase de: „Eljen-ur!“ Maiestatea Sa s'a adresat către fiecare dintre delegați. Cătră Demel a dăc Maiestatea Sa, că există prospecte pacinice întemeiate pentru viitor. Delegații austriaci au întimpinat cu aprobări mesagiul de Tron.

Belgrad, 24 Iunie n. În cercurile cele mai bine informate se asigură cu toată hotărîrea, că Hengenmüller a cerut să fie aplicat în alte părți, ceea-ce Kálnoky 'i-a pus în perspectivă pentru căt mai în grabă.

„Videlo“ publică o declarațiune a progresiștilor, după care ei se vor abțin de la ori-ce activitate politică, cîtă vreme va ține actuala stare de lucruri. Organul nu va mai apăre și pentru algerii nu se va face nici o candidatură.

Viena, 24 Iunie n. Bursa vieneză e în urma mesagiului de Tron retrogradă.

Paris, 24 Iunie n. La banchetul boulangiștilor, Deroulède a expus, că Boulanger voesc o republică națională și puternică. În același timp a ținut un antiboulangist o prelegere antiboulangistă. Între ascultători și între cei-ce au participat la banchet s'a născut o pârueală, care s'a terminat cu arestarea lui Deroulède. Mai târziu a fost apoi pus eară în libertate.

Paris, 24 Iunie n. „Republique Francaise“ dăce, că impresiunea mesagiului de Tron austro-ungar e nefavorabilă, și crede, că guvernul austriac nu se va lăsa influențat de către campania alarmatoare și frecările șoviniște ale foilor din Viena și Budapesta.

Londra, 24 Iunie n. „Standard“, după mesagiul, priveșce situația de posomorită și dăce, că Austro-Ungaria ar trebui să se gândească, dacă poate ori nu să paralizeze fără pericol de răboiu toate agitațiunile rusesci. Dacă Rusia e gata de a ataca, va fi prea târziu de a se gândi ori de a regreta. Celelalte diare engleze deasemenea accentuează serioșitatea mesagiului de Tron.

Bibliografie.

A apărut:

Gramatica
Limbii române.

Întocmită

pentru școalele secundare și civile.

De

Nicolae Pilția,

profesor la gimn. român din Brașov.

Ediția II.

Brașov. Editura tipografiei Alexi.

Gazeta satelor „Revista Agricolă“. Gazeta satelor, proprietarilor, arăndașilor și tuturor cultivătorilor în genere. Publicată sub auspiciile „Societății de agricultură“ din Craiova. Fundată și redactată de: I. Pășoreanu, agricultor, profesor de agricultură și științe naturale, și I. Nicolescu, profesor. Redacția și administrația strada Libertății. Apare odată pe lună. Anul II. Nr. 11. Sumarul: Convocarea corpurilor legiuitoare în sesiune extraordinară și discuțiunea budgetului. — Ministerul de agricultură și învățământul agricol. — Starea culturilor și animalelor. — O întemplantă nenorocită. — Cronica din străinătate. — Cronica din străinătate. — Instrucțiunea și agricultura. — Fito-tehnia. Cultura napului sau navetei. — Medicina la țeară. Despre asfixiunea inecăților. — Tehnologia. Cum se fabricază brânza sau crema din carpați. — Diverse. — Lege pentru înstrăinarea bunurilor statului și răscumpărarea embaticurilor.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 22 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Kumausz decătră trib. reg. din Timișoara.

— 4 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Pavel Bărbos (din Székesut) decătră trib. reg. din Aradul-nou.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ioza Vasin (din Deszk) la tribunalul reg. din Chichindamare;

— la rămasul după Iosif Juhász la trib. reg. din Oradea-mare;

— la rămasul după Revesz Szerb născ. Bég (din Bonczesd), Dumitru Ioanescu și veduva Ana Marcu născ. Varga la trib. reg. din Arad;

— la rămasul după Maria Racskó (din Tót-Komlós) și Paul Sajben (din Ciaba) la trib. reg. din Bichis-Giula;

— la rămasul după Antoniu Ridler la trib. reg. din Sătmăr-Nemeti.

Concurs în provincie:

— Contra Leopold Márton în Dobra, (în Marmația). Coners. cms. Alexandru Kölcsey; massa crt. Carol Vajay. Term. de ins. 20 Iulie n., proc. de licid. 1 August n.

LOTERIE.

Tragerea din 22 Iunie st. n.

Timișoara: 61 27 51 3 22.
Viena: 41 68 88 15 80.

Călindarul zilei.

13/25 Iunie.

Julian: Prosper.
Gregorian: Angelina.
Soarele: răsare 4.02, apune 8.1.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 24 Iunie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul temperatură	Direcția vîntului
721.3	-2.1	+16.8	+24.8 + 16.0	SV

Din țeară, 21 Iunie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta	757	+22.0	—	—
Sătmăr	757	+24.4	V	1
Cluj	756	+21.5	N	1
Orșova	760	+23.0	—	—
Timișoara	757	+24.5	S	4
Arad	760	+23.6	NO	4
Panciova	755	+23.8	—	—

Sosiți în Sibiu.

La 23 și 24 Iunie n.

Hotel „Neurhrer“. Doamna Trombitaș din Brașov. Dr. Lenger din Brașov, Dr. Mihai din Orăștie, Dr. Todea din Reghinul-săseșc, advocați. Droc, protopop din Mercurea. S. Vita, procuror-suprem de stat. Agler, Deutsch, Halász și Grund, comercianți
Hotel „Meltzer“. Galacteon Șagău, protopop din Alexandru Popea, protopopi. Ioan Popea, profesor din Brașov. Alexandru Popea, arăndător din România. George Popp, oficer. Ioan Găvrus, notar. Moise Sándor, căpitan. Moldovan, comerciant
Hotel „Meltzer“. Galacteon Șagău, protopop din Reghinul-săseșc. Tipeiu, protopop din Sebeșul-săs. Angelmayr, Schreiber, oficeri. Rothenstein, arăndător din Teiuș.

Economic.

„Societatea română pentru exploatarea petrolului“ este numele unei societăți nouă industriale pe acții în România. Capitalul de fundațiune e de 1 milion și jumătate, împărțit în 7500 acțiuni de câte 200 lei.

Actul de constituire dimpreună cu statutele au fost depuse la tribunalul în Bucuresci spre a fi înregistrate, spune „Epoca“:

Primul consiliu de administrațiune e compus din dñii: Aurelian, I. B. Cantacuzino, Triandafil, Hagienof, M. Blank și Blumenfeld, membri. Dñii Mandrea, Sococ și Moroianu, censori, ear' suplenți: I. Mărgăritescu, T. Capitanovic și Munteanu.

Utilitatea unei asemenea societăți era demult simțită și-i dorim prosperitatea.

Relațiunile comerciale între Franca și România. Următoarea declarațiune o publică „Monitorul oficial“ al României:

Guvernul regelui României și guvernul republicii franceze, în scop de a înlesni relațiunile comerciale între cele două țeri, au hotărît de a prolongi până la data de 19 (31) Decemvrie 1889 arangiamntul comercial provisor actualmente în vigoare, care garantează celor două părți reciprocitatea beneficiului taxelor celor mai reduse, care sînt sau vor fi înscrise în tariful lor convențional.

Lăcustele. După lupta întreprinsă contra lăcustelor în Algeria, se credea că ele au fost distruse. Dimpotrivă acum reapar în număr și mai mare. Ele amenință de a distruge minunatele plantațiuni de vii, care sînt onoare și speranța Algeriei.

La Oued-Zerinti, în departamentul Constantine, cel mai bogat din toată țeara, există o bandă enormă de fîșicuri, adecă de saci plini cu ouă, pe care lăcustele le lasă îngropate în pămînt. Acea bandă are o lungime de 25 kilometri, o lățime de 4—5 kilometri și o adîncime de 10 și 15 centime. Și de aceste bande se găsec pe 50.000 hectare de teritor.

Algerienii s'au impus cu 4 milioane, ca să poată susține lupta contra lăcustelor.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 8 Iunie 1889.

Violatos lui Millas, grâu 750 hect., 875 lei. Pascu lui Zerman, grâu 3850 hect., 855 lei. Zuchlos lui Peirano, porumb 4900 hect., 640 lei. Tettenes lui L. Mendl, porumb 1470 hect., 650 lei. Wechsler lui L. Mendl, porumb 1600 hect., 630 lei. Nichiforescu lui Schmirer, orz 3200 hect., 550 lei. Marghiloman lui L. Dreyffus, secară 4000 hect., 605 lei. Marghiloman lui I. Dreyffus, grâu moldovenesc 4000 hect., 1140 lei. Perdichi lui Peirano, porumb 1900 hect., 622½ lei. Wechsler lui G. Mendl, porumb 1200 hect., 620 lei. Stamatopolu lui Petricion, grâu 2500 hect., 970 lei. Perlea lui G. Mendl, porumb 3200 hect., 670 lei. Perlea lui G. Mendl, porumb 1875 hect., 675 lei. Perlea lui G. Mendl, porumb 760 hect., 655 lei. Portocala lui Frischman, porumb 1740 hect., 622½ lei. Cațica lui Chrisoveloni, grâu 1700 hect., 950 lei. Vronis lui Carnevalli, porumb roșu 2500 hect., 710 lei. Sgardelli lui Carnevalli, porumb roșu 4000 hect., 710 lei. Bach lui Paulli, grâu 3150 hect., 850 lei. Grosovics lui Fechner, grâu 2400 hect., 9— lei. Sarlos lui Fechner, grâu 2200 hect., 915 lei. Bach lui G. Mendl, porumb 7700 hect., 632½ lei.

Operațiile efectuite în 9 Iunie 1889.

I. Dreyffus lui Millas, grâu 1400 hect., 835 lei. Maris lui L. Dreyffus, secară 2050 hect., 565 lei. Tetenes lui L. Dreyffus, secară 1400 hect., 5— lei. Marghiloman lui Manari, porumb 2000 hect., 535 lei. Sarlos lui L. Dreyffus, porumb 2800 hect., 595 lei. Zuchlos lui Emberico, orz 1400 hect., 460 lei. Emberico lui Galiațau, grâu 1800 hect., 9— lei. Evloghio lui L. Mendl, grâu 1720 hect., 917½ lei. Marghiloman lui L. Mendl, porumb 6600 hect., 625 lei. Nicolaidi lui L. Mendl, porumb 1800 hect., 632½ lei. Casanova lui L. Mendl, porumb 1700 hect., 632½ lei. Cusoff lui Peirano, porumb 3250 hect., 642½ lei. Cusoff lui Peirano, porumb 2900 hect., 645 lei. Perlea lui L. Dreyffus, secară 900 hect., 555 lei.

Prețul mărfurilor.

Îrșui de rimători în Stelnbruch. În 21 Iunie n. s'a notat: unguresci bérâni grei 55— cr. până 55½ cr., unguresci grei, tineri 57— cr. până 58½ cr., de mijloc 56— cr. până 57½ cr., ușori 54— cr., până 55— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54— cr., până 54½ cr., ușoară 52— cr. până 55½ cr., romănesci, de Bakony, grei 53— cr. până 55½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sêrbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54— cr. până 54½ cr., transito ușori 53 cr. până 53½ cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ compenți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestela 21 Iunie 1889.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenesc, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	6.90	7.10	—	—
Grâu de Pesta	6.85	7.05	—	—
Grâu de Alba-regală	6.80	7.05	—	—
Grâu de Bácska	6.90	7—	—	—
Unguresc de Nord	6.75	7—	—	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soia	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcară				
Orz	Nutreț de vinars	70—72	5.70	5.90
	de bere	60—62	5.70	6.30
Ovăs		62—64	6.30	7.10
Cucuruz (porumb)	bănăț.	64—66	7.35	8.50
	de alt soi	39—41	5.25	5.70
		75	4.45	4.65
		73	4.70	4.75
Hrișcă		—	5.40	5.75
Grâu	de primă. de toam.	6.95	7.00	
Cucuruz	lul. Aug.	7.23	7.25	
Ovăs	Maini-Iun. de toam.	4.81	4.83	
	de primă.	5.30	5.41	
Produse diverse	Soia	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	60—	66—	
"	franceză	—	—	
"	italiană	—	—	
Oleu de rap.	roșie rafinat	52—	56—	
Oleu de in		36—	38—	
Uns. de porc	dela Pesta	64.50	65—	
Slănină	dela țeară	53—	54—	
	sventată	59—	60.50	
Său	afumată	56—	57—	
Prune	din Bosnia, în buți	33.50	34.50	
Lictar	din Sêrbia, în saci	10.25	18.50	
Nuci	slavon, nou	16.50	16.75	
Gogoși	bănățenesc	16—	16.25	
Miere	din Ungaria	—	—	
	sêrbesci	—	—	
	brută	29.50	30—	
Ceară	galbină străcurată	33—	34—	
Spirit	de Rosenau	118.	120.	
	brut	14—	15—	
	Drodiuța de spirit	18—	18—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 24 Iunie st. n. 1889.

Hărțile-monetă română Camp. 9.40 vînd. 9.45
Lire turcesci 10.65 „ 10.70
Imperiali 9.65 „ 9.70
Ruble rusesci 1.20 „ 1.22

Bursa de Budapesta

din 22 Iunie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6½% 101.20
" " " 4½% 98.50
" " " 5½% 95.60
Împrumutul căilor ferate ung. 142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 105.—
" " cu cl. de sortare 105.—
" " bănățene-timigene 105.—
" " cu cl. de sortare 105.—
" " transilvane 105.—
" " croato-slavone 105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 99.50
Împrumut cu premiu ung. 140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 126.—
Rentă de hărțile austriacă 83.50
" " argint austriacă 83.75
" " aur austriacă 109.25
Losurile austr. din 1860 141.—
Acțiunile băncii austro-ungare 904.—
" " de credit ung. 314.50
" " austr. 303.80
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“ —
Argintul —
Galbeni împărătesci 5.62
Napoleon-d'ori 9.45
Mărci 100 imp. germane 58.20
Londra 10 Livres sterlingi 119.25

Bursa de Viena

din 22 Iunie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6½% 101.10
" " " 4½% 98.45
" " " 5½% 95.45
Împrumutul căilor ferate ung. 143.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 112.60
Bonuri rurale ung. 105.—
" " cu cl. de sortare 105.—
" " bănățene-timigene 105.—
" " cu cl. de sortare 105.—
" " transilvane 105.—
" " croato-slavone 105.—
Despăgubire pentru dijma ung

Editura si tiparul Institutului tipografic, societate pe actii în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.